

for opløsning af foreningerne. Efter forslaget's stk. 1 udvides denne hjemmel til at gælde sammenlægning af flere kreditforeninger og sammenlægning af kreditforeninger med hypotekforeninger.

I stk. 2 bestemmes, at statutterne for foreninger, der dannes ved sammenlægning, ikke må være videregående end reglerne i den gældende kredit- og hypotekforeningslovgivning. Lovreglerne for kreditforeninger og hypotekforeninger er forskellige på en række punkter (f. eks. med hensyn til ledelsen, det solidariske ansvar, lånegrænser, løbetider, indskud og bidrag m. v.). Efter forslaget overlades det i overgangsperioden, indtil en permanent realkreditlovgivning kan foreligge, til de nydannede foreninger med boligministerens godkendelse at fastsætte reglerne for foreningens virksomhed inden for den gældende lovgivnings rammer. Det er herved forudsat, at der med denne midlertidige ordning intet foregribes med hensyn til disse spørgsmåls løsning i den permanente realkreditlovgivning.

Som nævnt i de indledende bemærkninger har nyordningen bl. a. til formål at erstatte den hidtidige tredeling af realkreditten med en todeling: de hidtidige kredit- og hypotekforeninger som 1. prioritetsinstitutter og realkreditfondene som sekundære prioritetsinstitutter. Da hypotekforeningerne og realkreditfondene efter gældende lovgivning har samme lånegrænse — 75 pct. af pantets værdi — er afgrænsningen mellem de to lag af væsentlig betydning. Også dette spørgsmål må løses i den permanente realkreditlovgivning, og det er forudsat, at der ikke med nærværende lovforslag foregribes noget med hensyn hertil. Også dette spørgsmål må løses i den permanente realkreditlovgivning, og der bør derfor ikke i de statutter, som er nødvendige for at gennemføre sammenlægninger m. v., optages bestemmelser om lånegrænser.

Som nævnt tager lovforslaget alene sigte på at tilvejebringe hjemmel for de påtænkte sammenlægninger m. v., således at de nye 1. prioritetsinstitutter kan træffe forberedelse til långivning og obligationsudstedelse pr. 1. oktober 1970. Det må derfor påregnes, at de nye statutter, indtil den permanente realkreditlovgivning foreligger, må udformes ret summarisk, og at de i et vist omfang må suppleres af bestemmelser (f. eks. om løbetid) i vilkårene for de enkelte udlånsserier. Under hensyn hertil er det i stk. 3 foreslået, at udlånsvilkårene indtil videre skal godkendes af boligministeren.

Stk. 4 svarer til sammenlægningsbestemmelsen i den gældende hypotekforeningslovs § 29, stk. 6, 1. pkt. Det er forudsat, at der i medfør af § 87 i lov om stempelafgift kan opnås fritagelse for stempelafgift ved sammenlægning.

Til § 2.

Efter kreditforeningslovens § 3 kan flere kreditforeninger beslutte samarbejde om udstedelse af fællesobligationer, ligesom flere hypotekforeninger efter hypotekforeningslovens § 3 kan beslutte et sådant samarbejde. Efter forslaget tilvejebringes hjemmel for et tilsvarende samarbejde mellem kreditforeninger og hypotekforeninger samt foreninger, der dannes ved sammenlægning efter § 1.

Til § 3.

Husejernes Kreditkasse, der ejes af obligations-ejerne, er ikke omfattet af kreditforeningsloven, men følger i alt væsentligt tilsvarende regler. Som nævnt i de indledende bemærkninger er forhandlingerne om kreditkassens fremtidige stilling ikke afsluttet. Forslaget giver mulighed for, at kreditkassen kan indgå såvel i sammenlægninger som i samarbejde om fællesobligationer.

Til § 4.

Efter de aftaler, hvorom der er opnået enighed mellem kredit- og hypotekforeningerne, vil et antal kreditforeninger ikke blive omfattet af sammenlægningerne, men nogle af dem indgår i samarbejde om udstedelse af fællesobligationer, jfr. oversigten i de indledende bemærkninger. For at tilvejebringeigestilling med hensyn til udlånsvilkår m. v. foreslås det, at også disse foreninger kan få statutterne ændret efter forslaget's § 1, stk. 2.

Da forhandlingerne om enkelte foreningers fremtidige stilling ikke er tilendebragt, er disse ikke omfattet af bestemmelsen. Såfremt de ikke indgår i sammenlægninger eller samarbejde om fællesobligationer, forudsættes de at fortsætte deres virksomhed på den gældende lovgivnings grundlag, idet deres fremtidige stilling da må klarlægges i forbindelse med gennemførelsen af den permanente realkreditlovgivning.